رسول الله صلی الله علیه وسلم از اینکه شهرنشینی کالاهای روستانشینی را - به صورت دلالی - بفروشد، منع نمود - و فرمود:- قیمت کالاها را بدون اینکه قصد خرید داشته باشید، بالا نبرید و هیچکس روی معامله ی برادرش معامله و نیز روی خواستگاری اش، خواستگاری نکند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم از اینکه شهرنشینی کالاهای روستانشینی را - به صورت دلالی - بفروشد، منع نمود - و فرمود:- قیمت کالاها را بدون اینکه قصد خرید داشته باشید، بالا نبرید و هیچکس روی معامله ی برادرش معامله و نیز روی خواستگاری اش، خواستگاری نکند؛ و هیچ زنی - به نفع خود - خواهان طلاق خواهر مسلمانش نشود تا از این طریق ظرف او را خالی کند.

[صحیح است] [متفق علیه]

شریعت حریص و مشتاق است تا همه ی اسباب عداوت و دشمنی در بین افراد جامعه ی اسلامی را از بین ببرد؛ و این مساله در حدیث مذکور کاملا واضح و آشکار می باشد. چنانکه در آن از افزایش بهای کالا بدون قصد خرید، به نفع فروشنده یا ضرر دیدن مشتری نهی می شود؛ و همچنین علت نهی از آن دروغ و فریب خریداران و بالا بردن بهای کالا از طریق مکر و نیرنگ می باشد؛ همچنین از اینکه شهرنشین کالای صحرانشین را بفروشد، نهی می کند چون در این صورت همه ی سود آن را صاحب می شود و خریداران از آن سودی نمی برند. حال آنکه رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «دَعُوا النَّاسَ يَرْزُقُ اللَّهُ بَعْضَهُمْ مِنْ بَعْضٍ»: «مردم را بگذارید - که معامله ی خود را انجام دهند -. الله آنان را به واسطه ی یکدیگر روزی می دهد». و اگر صاحب اصلی آن که صحرانشین است، کالای خود را به اندازه ی نیازش بفروشد، خریداران هم در این میان سودی می برند و کالای مورد نظر را با قیمت و بهای بالاتر از دلالِ شهرنشین نمی خرند. و این به نفع خریداران می باشد. همچنین از اینکه کسی در خواستگاری برادر مسلمانش دخالت نماید و قبل از اینکه وی پاسخ بگیرد، خواستگاری کند، نهی نموده و این عمل را حرام می داند. چون این کار باعث عداوت و دشمنی و قطع رزق و روزی می گردد. همچنین از اینکه زنی از شوهرش بخواهد، هوویش را طلاق دهد یا شوهرش را از هوویش ناراحت کند یا بین آنها فتنه بیندازد و شر درست کند تا از او جدا شود، نهی نموده و این موارد را نیز حرام می داند؛ چون با مفاسد زیاد و بزرگی همراه است؛ از جمله عداوت و دشمنی و قطع رزق و روزی زنی که طلاق داده می شود؛ که در اینجا به صورت کنایه از آن با عنوان محروم کردن وی از آنچه در ظرفش دارد، یاد شده است؛ و این همان خیری است که سبب آن نکاح و ازدواج می باشد و نفقه و پوشاک و حقوق زناشویی را ایجاد می کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5919